



Arrest

nr. 99 044 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 28 november 2012 tot terbeschikkingstelling van de regering met het oog op terugleiding naar de grens.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HAELTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 25 april 1991 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 24 april 1991 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie nam op 15 mei 1991 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 21 augustus 1991 meldde verzoeker zich aan bij de administratieve diensten van de gemeente Zwijndrecht. Hij verklaarde op 19 augustus 1991 het Rijk te zijn binnengekomen en werd in het bezit gesteld van een aankomstverklaring.

1.4. De gemachtigde van de minister van Justitie nam op 19 september 1991 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 19 februari 1992 huwde verzoeker met een Belgische onderdaan te Midar, Marokko.

1.6. Verzoeker diende op 7 augustus 1992 een aanvraag tot vestiging in als echtgenoot van een Belgische onderdaan. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.7. De rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen sprak op 29 juni 1998 de echtscheiding uit tussen verzoeker en zijn Belgische echtgenote.

1.8. Het hof van beroep te Antwerpen veroordeelde verzoeker op 10 september 1998 wegens schending van de wapenwetgeving

1.9. Het hof van beroep te Antwerpen veroordeelde verzoeker op 2 januari 2003 wegens inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

1.10. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken waarschuwde verzoeker bij brief van 19 oktober 2004 dat hij zou worden uitgezet uit het Rijk indien hij in de toekomst niet van onberispelijk gedrag was.

1.11. Het hof van beroep te Antwerpen veroordeelde verzoeker op 9 mei 2008 wegens inbreuken op de wetgeving inzake drugs tot een gevangenisstraf van 30 maanden.

1.12. Het hof van beroep te Antwerpen veroordeelde verzoeker op 25 maart 2010 wegens mensenhandel tot een gevangenisstraf van 6 jaar.

1.13. De commissie van advies voor vreemdelingen verleende, na de partijen op 29 mei 2012 gehoord te hebben, een positief advies inzake het voorstel tot uitzetting van verzoeker.

1.14. De staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding nam op 28 november 2012 het besluit tot terbeschikkingstelling van de regering met het oog op verzoekers terugleiding naar de grens. Dit besluit, dat verzoeker op 10 december 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006, inzonderheid op de artikelen 20 en 21;

Overwegende dat de hierna nader bepaalde vreemdeling onderworpen is aan een koninklijk besluit van uitzetting van 4 december 2012;

Overwegende dat hij zich tussen 1 september 2001 en 9 februari 2002 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van een leidend persoon; aan het gebruik van verdovende middelen voor een ander gemakkelijker te hebben gemaakt door het verschaffen van een lokaal of door enig ander middel, of tot dit gebruik te hebben aangezet, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van een leidend persoon; aan psychotrope stoffen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk MDMA, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van een leidend persoon, feiten waarvoor hij op 2 januari 2003 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar met uitstel van 5 jaar voor 1 jaar;

Overwegende dat hij zich tussen 15 juni 2007 en 10 augustus 2007 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne en heroïne, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in staat van wettelijke en bijzondere herhaling, feit waarvoor hij op 9 mei 2008 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30

maanden;

Overwegende dat hij zich tussen 28 augustus 2004 en 15 november 2004 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan mensenhandel, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige, dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde en dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld of bedreiging of enig andere vorm van dwang, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 25 maart 2010 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar; Overwegende dat uitzonderlijk ernstige omstandigheden zijn terugleiding naar de grens rechtvaardigen, namelijk het feit dat hij geen respect heeft voor andermans fysieke en psychische integriteit en dat hij geen lessen heeft getrokken uit zijn eerdere veroordelingen;

BESLUIT :

Enig artikel.- Tenzij hij om andere redenen opgesloten is, wordt [R.B.], [...] ter beschikking van de Regering gesteld met het oog op zijn terugleiding naar de grens."

Dit is de bestreden beslissing.

1.15. Op 10 december 2012 werd verzoeker tevens het koninklijk besluit tot uitzetting van 4 december 2012 ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad op te merken dat artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1, tweede lid, en § 3, vierde lid, 52/4, vierde lid, 54, 74/6 en 57/32, § 2, tweede lid kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

Gelet op het feit dat een beslissing tot terbeschikkingstelling van de regering met het oog op een terugleiding naar de grens een vrijheidsberovende maatregel is die wordt genomen in toepassing van artikel 25 van de Vreemdelingenwet dient de Raad bijgevolg vast te stellen dat hij, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht heeft om te onderzoeken of de in casu bestreden beslissing in overeenstemming is met de wet.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK